

optjent tilstrækkelige feriepenge, medfører selvsagt merudgifter, formentlig dog kun få mill. kr.

Pkt. 10. Ophævelse af den såkaldte 20/30 dages regel vil nok medføre en beskedent forøgelse af dagpengeudgifter; det må på den anden side i denne forbindelse erindres, at den nye regel om arbejdsgiverbetaling ved ledighed i tilslutning til helligdage m. v. må antages at nedsætte antallet af lukninger omkring sønehelligdage. Da ledighed enten dagen før eller dagen efter en sønehelligdag er betingelsen for udbetaling af dagpenge, vil den nye regel om arbejdsgiverbetaling medføre, at dagpenge for sønehelligdage i fremtiden vil blive udbetalt i mindre omfang end ved en isoleret ophævelse af 20/30 dages reglen. Der henvises til bemærkningerne til lovforslaget I pkt. 10, sidste afsnit.

Pkt. 12. Om de ændrede regler for arbejdsgiverbidrag til arbejdsløshedsforsikringen bemærkes, at der vil blive merindtægter ved udvidelse af kredsen af faggrupper og erhvervsområder, hvor der skal ydes bidrag, og ophævelse af særtaktster for land- og skovbrugsarbejdere m. fl. Modsvarende vil der blive et vist provenutab ved en ændring af den nugældende regel om halvt bidrag for 2 arbejdere til en regel om fritagelse for 1 helårsarbejder. Det samlede økonomiske resultat forventes at blive et relativt beskedent merprovenu.

Pkt. 13. Besparelserne i forbindelse med reglen om, at timer ud over 40 overføres til den følgende uge, formodes at blive af forholdsvis beskedent omfang, men det er ikke muligt at skønne over størrelsesforholdet.

Pkt. 14. Indførelse af reglen om at begrænse adgangen til at opnå supplerende dagpenge for deltidsforsikrede med en ugentlig arbejdstid på 15 timer eller derover til højst at være 13 uger inden for et år vil næppe få virkning for et større antal medlemmer. Det bemærkes i denne forbindelse, at antallet af deltidsforsikrede med supplerende dagpenge ifølge opgørelsen fra arbejdsdirektoratet af 16. november 1977 blev anslået til ca. 1.800, hvoraf ikke alle vil blive ramt af reglen. Som følge heraf vil den økonomiske virkning nok være beskedent.

Spørgsmål 2:

Hvor mange deltidsstillinger er der i henholdsvis den offentlige og i den private sektor?

Svar:

På basis af beskæftigelsesundersøgelserne og personalestatistikken for den offentlige sektor kan antallet af deltidsbeskæftigede opgøres til ca. 530.000, hvoraf ca. halvdelen er beskæftiget i den offentlige sektor.

Spørgsmål 3:

Der ønskes eksempler på, hvilke områder der falder ind under den foreslåede § 62, stk. 5.

Spørgsmål 43:

Af hvilken årsag finder ministeren ikke, at den gældende lovs § 57 er tilstrækkelig bestemmelse for adgangen til at få udbetalt dagpenge ud fra en rådighedsbetragtning?

Spørgsmål 44:

Af hvilken årsag ønsker ministeren ikke at tydeliggøre loven, så det klart fremgår, hvad rådighedsbegrebet dækker, og således at administrative udviklinger undgås?

Svar:

Formålet med ændringen af § 62 er at tydeliggøre retstilstanden ved at indsætte ordene »stå til rådighed for arbejdsmarkedet« i loven og ved at give hjemmel til udstedelse af administrative regler om, hvad der kræves for, at et medlem opfylder denne betingelse for at få udbetalt dagpenge.

Det væsentlige i denne sammenhæng er efter min mening muligheden for at udstede regler, idet selve rådighedskravet jo ikke er nyt. Det har – som forudsat i spørgsmål 43 – været indeholdt i kravet i § 57 om, at et medlem skal være ledigt for at kunne få dagpenge. Man kunne derfor godt have valgt at sætte hjemmelen til at udstede regler ind i § 57.

Jeg har imidlertid ment, at loven bliver klarere ved en ændring af § 62, der i forvejen handler om situationer, hvor medlemmer ikke kan få udbetalt dagpenge, fordi de ikke er i stand til at overtage arbejde og altså ikke er til rådighed for arbejdsmarkedet. Der ligger også en sproglig tydeliggørelse i dette. Ordene »til rådighed for arbejdsmarkedet« er nok i almindelig sprogbrug mere dækkende end